

La trei ori in septimana: Mercuri-a,
Vineri si Domineca, cand o bóla intréga,
numai diumetate; adéca dupa momentul
impreginarilor.

Prețul de prenumeratiune:
pentru Austria:

in întreg	8 fl. a. v.
dumetate de an	4 " " "
trimestru	2 " " "
pentru Romania si Stralnetate:	
in întreg	16 fl. v. a.
dumetate de an	8 " " "
trimestru	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se fac la toti dd. corespun-
dinti a-i nostri, si d'adrepul la Redactiune:
Josefstadt, Langegasse Nr. 43, unde
sunt a se adresá si corespondintiele, ce primesc
Redactiunea, administratiunea s'eu speditiua
câte vor fi nefracate, nu se vor primi, éra cel
anonime nu se vor publicá.

Pentru anu noie si alte comunicatiuni de inte-
res privat — se raspunde cate 7 cr. de linie,
repetirile se fac cu pretiu scadint. Pretiu
timbrului cate 30 cr. pentru una data, se
antecipa.

*Prenumeratiuni pentru patra-
riulu venitoriu aprile — iuniu se
primescu cu conditiunile din frun-
tea foii.*

Administratiunea.

Viena 8/20 aprilie 1867.

In comitatele Ungariei se incepu
lucrarile municipale. Partitele cari do-
mesc se reésa invingátorie la venitoriele
alegeratiuni, tienu inca de acum dese
conferintie, consultári, stabilindu mo-
dulu procedurii ce o vor observá. Ro-
manii din partea lor mai in tóte comi-
tatele desvólta o aptivitate laudabila, dar
nu perdemu din vedere cá aptivitatea
astadi e receru cercustantiele de la
noi, trebuie se fie mare, fórté mare, se fie
ajunsu a combate cu rezultatu multi-
tudinea despusetiunilor nefavorabile natiu-
nality nóstre, de cari guvernulu ungu-
rescu ni face parte mare.

Transilvani'a sengura remane lip-
sa chiaru si de viétia municipala. Mi-
nisteriulu ungurescu are impoterire de
a diéta unguresca se procedá in acea
era romana precum va afía insusi cu
ele, si elu nu dede inca neci unu semnu
re ne-ar indreptatí a presupune cá
vointi'a ministeriala va fi inlocuita si a-
de adevérata viétia municipala.
perámu inse cá ministeriulu si-va pre-
cepe chiamarea, va cunósce cá nu póte
folositoriu neci pentru regimu neci
pentru tíera a sustiené vointi'a ministe-
riala din colo de Délulu-Mare, candu din
ace domnesce constitutiunismulu; si
cá sperantia a nóstra se baséza pe
cercustanti'a cá, in d'fa de astadi, a gu-
verná bine, nu e unu ce identicu cu na-
sierea graiului cutarei poporatiuni. Cu
adusirea, guvernulu nu va poté cunósce
intiemintele acelei poporatiuni, prin ur-
mare nu-si va cunósce bine neci pusetiu-
ne sa propria. —

In Croati'a, desí banulu aduse ofi-
cialmente la cunoscintia comuna cá diéta
menata se conchiama la Zagrabi'a pen-
tru i maju, totusi din miscamintele par-
ticularu nu se póte observá cu securitate
parerile politice a caror'a desvoltare o
fostescu. Combinatiuni sunt fórté multe,
dar pre acestu terenu nu vom pasí, ci
acceptámu pana se scimu ceva cu posi-
vitate. —

Cestiunea Luxemburgului nu se
discuta neci unu firu de pèru de la ordi-
nea dilei. Cuventulu de tronu cu care re-
gele Prusiei incheiá parlamentulu nor-
dieu, fece larma mare in díaristic'a fran-
césca, care imputa cá n'au atinsu despre
relatiunile catra poterile straine, descli-
nitu nu s'a disu nemica despre Luxem-
burg a careia cauza atitia multu spire-
tele ingrigite de sustienerea pacii, din
contra se provocá regele la consciinti'a
natiunala nemtiésca, la poterea Germa-
niei de a fi reprezentata cu demnitate in
diéta evenimentelor straine sel. Din tóte
cestea publicistic'a francésca deduce cá
Prusii'a n'are de cugetu se céda Luxem-
burgulu.

E lesne de preceptu cádupa aceste
comentarii ale díarielor (dintre cari u-
nele mai impartu si cart'a geografica a lo-
curilor presupuse cá vor fi campu de ba-
talia) spiretulu publicu la Parisu e incor-
datu in gradulu supremu, burs'a e alar-
mata. Pregatirile de batalia decurgu de
amendoe partile, dar in mani'a acestor'a
diplomati'a stá nemiscata, neci o nota de
veri-o importantia nu s'a mai schimbatu,
catu privindu cestiunea numai pe tere-
nulu diplomaticu, ne-am poté amagi a
crede cá au intratu o linisce, despre ca-
rea inse éca cum se pronuncia chiar dí-
ariulu ministeriale „Wiener Abd.“: „Se
pare cá acele díarie au graitu adevèrulu
cari au presupusu cá pausulu intratu in
cestiunea Luxemburgului, e numai o li-
nisce ce premerge vífóreloru nóue.“

Desí situatiunea se infatisiéza totu
mai chiara, mai bataiósá, nu se cunósce
inca cu securitate pusetiunea ce vor ocu-
pá Austri'a, Rusi'a si Angli'a.

In catu pentru Itali'a, foile italiene
recomenda guvernulu lor neutralitatea,
inse astfelu ca daca prin acésta neutrali-
tate ar suferí veri o scadere onórea lor
natiunala, in asemene casu guvernulu se
nu intardía defelu a face aliantia cu
Franci'a.

Se considerámu si parerile díarie-
loru prusesce. Ni aducemu a minte cá in
tratatulu de pace de la Praga, incheiatu
intre Austri'a si Prusi'a in vér'a trecuta,
la art. 5 s'a stipulatu cá de óra-ce prin-
cipatele Schleswig-Holstein trecu in po-
sesiunea Prusiei, in Schleswigulu de mé-
dianópte — a careia poporatiune abso-
lutu precumpenitória e de natiunaltate
danesa — se se faca votulu universale,
avendu insa-si poporatiunea a se pro-
nunciá daca vre se se tiena de Dani'a
ori de Prusi'a.

Bismark n'a despusu acestu sufragiu
universale; si candu unu deputatu din
Schleswig l'a interpelatu in parlamen-
tulu nordieu, elu respunse cá va despu-
ne daca, candu, si cum, i va vení Prusiei
la socotéla, cáci n'ar voi se ocupe de nou
intariturele de la Düppeln; altmintre de-
putatul denegá dreptulu de interpela-
tiune cáci acelu tratatu nu e incheiatu
neci cu Dani'a neci cu Schleswig ci cu
Austri'a, si numai acést'a ar fi in dreptu
a pretinde efeptuirea lui.

Intielegendu acést'a Dani'a, cum
Bismark de buna voia nu va efeptuí su-
fragiulu, cërca contielegere cu Suedi'a si
Norvegi'a pentru a scapá pre conatiunali
din Schleswig de sub domni'a prusésca.

De acestu momentu ieu cunoscintia
foile prusesce, suatuindu guvernulu lor
a intreprende votulu universale, ca nu
cumva in eventual'a batalia cu Franci'a,
se vina Dani'a, Suedi'a si Norvegi'a a li
atacá aríp'a drépta.

Situatiunea nóua si noi.

IV.

(ab) Va vení, trebuie se vina catu
mai curendu pe tapetu cestiunea natiu-
nalityloru si limbiloru patriei, a careia
deslegare de omnia de ori fú poftita si in-

tetita din parte-ne si — totu de atate ori
promisa de monarcu si de corifeii magia-
rilor, avem in acestu obieptu unu pro-
ieptu lucratu cu multu zelu si multa in-
tieptiune de cei mai de frunte barbati
a-i nostri, si combinatu si primitu prin
maioritatea precumpenitória a deputati-
loru si romani si serbi de la diéta din
Pesta, si elu, acestu proieptu, suntemu
asecurati din multe parti, cá e calificatu
a odihní si ferici natiunea si a-i insuflá
tóta increderea si amórea catra natiunea
magiara, si a formá cea mai reale, valida
si sincera atragere si legatura catra pa-
tri'a comuna: — deci barbati nostri cei
ce se bucura de increderea magiariloru
si stau aprópe de acesti-a — faca-si de-
torinti'a de romani si patrioti adevérati,
capaciteze, staruiesca, recomende, ca a-
celu proieptu — intru interesulu comunu
alu dreptatei, fratietatei, solidaritatei, se
fie bine primitu si respectatu din partea
regimulu si maioritatei sale in diéta, si
atuncia — fie acei barbati a-i nostri con-
vinsi, cá natiunea nóstra si poporulu no-
stru nu se va uitá la trecutu, ci — cu
tóta alipirea i va stimá si pretiuf.

Metropoli'a ortodossa, séu adéca
restaurarea ei — e sciutu cá au eluptat'o
barbati nostri cei ce erau cautati si sti-
mati in Viena; dar ea precum e prè bine
cunoscutu, de parte de a fi gat'a, se afla
luptandu-se cu o suta de lipse si neca-
zuri; nemica in ea nu e regulatu si asie-
diatu legalmente, formalmente si defini-
tivu, tóte se clatina si sunt supuse arbi-
triuului si abuzului; caus'a cu fondurile
comune din Carlovetiú — stá balta; in-
trebarea comunelor mestecate ne dóre
ca o buba rea si maltratata; cestiunile
asupr'a scóleloru, dotatiuniloru, compe-
tintieloru etc. au devenitu in celu mai
mare gradu ardiende; — in fine si bise-
ric'a nóstra gr. catolica si-are lacremele
sale amare, atatu din vechime, catu si de
la concordatu in cóce: deci barbati no-
stri cei ce au norocirea si onórea d'a stá
aprópe cercuriloru regimulu ungurescu
si barbatiloru decidatori — fie buni, stu-
diéze-le ca se le cunósca catu mai bine
aceste cestiuni; faca-se lucratori neobo-
siti si credintiosi in acestu largu campu
de aptivitate; dovedésca prin fapte si re-
sultate, cá inim'a romana li sente si su-
fletulu romanu li pricepe dorerele si lip-
sele romaniloru, si cá tendintiele lor de
a le radica n'au purcesu nici din slabi-
tiune personale, nici din vr'unu scopu
necuratu politicu, ci din plecarea si do-
rinti'a d'a ajutá catu mai multu natiunei
si patriei sale.

In catu pentru Ardealu, scimu cu
totii prè bine, cá acolo natiunea nóstra
si conducatori ei de pana ací, in urm'a
unoru retaciri si nentielegeri personali
grele, se afla astadi in o nefericita desbi-
nare si sfasiare, prin urmare, cá detorin-
ti'a nóstra celor'a de din cóce, ca a frati-
loru adevérati e, a grigi cu tóta staruiri-
ti'a si de interesele acelei tieri, a careia
poporatiune precumpenitória e chiaru
semburele natiunality nóstre. Antai'a,
cea mai santa si urgente detorintia a
nóstra ni se pare cá ar fi: a medilocé cu

ori-ce pretiu impacarea si impreunarea
spireteloru vatematè si instrainate. La a-
cést'a medilocire barbati nostri de incre-
dere in Buda-Pesta trebuie se dee mana
de ajutoriu eficace, pentru ca publiculu
se nu devina a crede, cumca impacatiu-
nea si impreunarea, fiindu ea reculegerea
si intarirea nóstra, loru si patroniloru
loru nu li-ar vení la socotéla. Dar para-
lelu cu acést'a, barbati nostri natiunali
de langa parti'a domnitória magiara,
sciindu ei prè bine, cá maioritatea pre-
cumpenitória a poporatiunei Transilva-
niei pretinde si s'au pronunsiatu la tóte o-
casiunile pentru autonomi'a tieri, sci-
indu ei mai de parte totu asiè de bine,
cá Maiestatea Sa Imperatulu si mare prin-
cipele se afla ingagiatu cu santulu seu
cuventu, prin repetite solene declara-
tiuni, ba chiar prin subscrierile manei
Sale pentru autonomia, sciindu ei si acea
cá aceste prè nalte ingagiaminte cu vo-
tulu maioritatei tieri, votu provocatu le-
galmente totu prin monarculu, faca unu
contractu bilaterale intre domnitoriu si
poporu, de care nici unei parti nu póte
fi iertatu a se lapedá unilateralmente, si
de care lapedarea romaniloru ar fi o —
lapedare de sine, de onórea si védi'a na-
tiunale: vor trebui se-i faca seriosu atenti
pre domni magiari la aceste prè mo-
mentóse impregiurari, vor trebui se in-
cerce tóte medilócele pèntru a-i capacítá
si induplecá, ca in combinatiunile lor
politice se tiena strinsa si esacta socotéla
de ele, („est modus in rebus“); — cáci
altmintrelea din tóte incercarile nóstre
de apropiare, frati'a, solidaritate — nu se
va alege nemica, frecarile si sfasiarile nu
vor incetá.

Insiraramu ací cate-va din cele mai
capitali si urgenti cause natiunali ale
nóstre, ale caror'a naintare si spriginire
o acceptámu si o pretindemu de la bar-
bati nostri, cari stau astadi aprópe de
regimu si se bucura de increderea per-
sónelor decidatérie, prin a le caror'a
naintare si spriginire ei, avendu acum
ocasiune, se vor poté legitimá naintea
natiunei romane ca fii buni, demni, ze-
losi si credintiosi, totu d'o data compen-
sandu-si trecutul si demintindu in modu
nobilu si solenu, *prin fapte eclatante* —
prepusulu si indoielele ce póte se esca-
sara si respandisera in privinti'a curatie-
niei si sinceritatei caracterului lor na-
tiunale.

Am mai poté adauge si indegetá o
multime de cause momentóse de ale nó-
stre, in cari asemenea li acceptámu intre-
venirea spriginitória a desu amintiloru
nostri barbati; dar — fatia cu ei, ca nisce
ómeni de cultura inalta si de spériintie
ample, nu ni se cuvine, ma nici e de lipsa
a lungí vorb'a despre lucruri, ce de sine
se 'ntielegu. La noi, in natiunea nóstra,
ori catu suntemu noi de remasi in cultu-
ra, abié se mai póte aflá omu in versta,
carele se nu scie destinge intre intere-
sulu, folosulu, binele romanului si — alu
strainului, si care se nu scie judecá din
portare si fapte, cá — cine e voitriu de
bine, amicu, si cine ne-amicu alu roma-
nului? — cine dintre fii natiunei e fiu

bun și credincios, și cine — fiu retacitu?!

Repetim deci: *acceptăm sacrificiul, portare națională, fapte naționale*, pentru ca se-și recunoștem și stimăm prebarbatii noștri, de ori-ce rang ar fi ei — *de fi demni și credincioși a-și națiunii noastre, de corifei și conducători naționali*. Atunci când vom avea înaintea noastră fapte curate naționale și sacrificii din parte-le, atunci, fără privința la trecut, li vom manifesta din toată inimă și fără toată rezervă încrederea și alipirea noastră; era până atunci toate manifestațiunile de felul acesta întempletate în public sau privat, nu sunt, și — cine nu vrea să se însieze el însuși, nu le poate considera, de cât — parte de un anticipat, o capara dată „bona fide” pentru venitoriu, parte de niscari forme îndatinate, cari se implinesc de comunu numai pentru cuventul demnității oficiale.

E de lipsă să ne pricepem, pentru ca să ne căim.

Ce e de făcut?

audă întrebându-se toate clasele fără să poată cineva răspunde apăsător și cu siguranță la asta întrebare, căci evenimentul a surprins, nu atât pentru restituirea constituției din 1848 cât pentru că ministerul denumit de Maiestatea Sa e curat magiar fără privința la alte naționalități cari fusese de multe ori încredințate de Maiestatea Sa și pentru aceea, că ministerul noul deloc a cerut, și i s-a încredințat toată contribuția, despre care mai înainte toată magiaria strigau că e prea multă, că poporul acum nu o dă din venit, ci din capital; — se recrutează 48000 ostași fără să aibă presemne, că cineva s'ar pregăti s'ar înarma contra Ungariei, ba încă și înainte de ce s'ar ști, dacă dărea va primi ofensivă și defensivă comună, care ar trage după sine centralismul, militei întregi din totu imperiul sub ministrul imperial din Viena, era ministrul unguresc ar deveni numai efectuatorul ordinațiilor celui de la Viena; — stabilă și legea de presă, care mai multă apăsă pe romani, de o parte că nu vor putea depune tasele cele mari, de alta parte că autorii pentru vina retestuata fiindu citiți înainte juraților în departare, chiar de se voru dovedi de nevinovați, prin pierdere de timp și spese vor fi de ajuns pedepșiți fără veri unu reges.

Din aceste cercustări facu unii consecința, că aceste toate nu pot avea altu scop, de cât realizarea legilor din 1848, și anume a-suprirea limbilor și naționalităților nemagiare, apoi consecința acestă și până acumă și rădăcina capului înca și în acele comune, unde sunt $\frac{1}{3}$ nemagiar, și numai $\frac{1}{5}$ magiar.

Adeverat e că opiniunea asta are fun-

damentul său în faptă, dară nu toate niștințele, nu toată silă și-ajunge scopul; am vedutu acestă în 1848/9.

Mai sunt momente însemnate din cari se poate trage alta consecință, ca aceea deocamdata dacă și cu o cercuspectiune, cu o precauțiune, se ne încredem în regimul unguresc.

Momentele acestea, afară de altele, sunt mai vertozu două:

1) Se supunem, că 4 milioane de magiar caroră li s'a concediutu guvernarea țerei, nu ar conta pe ajutoriul celorlalte naționalități, pe care le vor asupri, ei credu că cu propriu loră putere se vor lupta, vor apăra țera: ce nu e de crediutu, căci atunci politică loră s'ar asemăna unei cepe degerate, ce s'ar crede că e înflorită, dară nu potum presupune despre magiar, că nu sentiesc lipsă de o Austria poterica, de la care acumă, după principiul partitii precumpenitorie, cu sacrificii vor comperă consensul în propasirea către scopul loră prefriptu, și sub a careia scutu se se potă sustiené ca se nu devina alta Polonia. Dacă magiarii o voiesc Austriă poterica, atunci numai celă nebun nu va afirmă, că pre langa multiamirea a loră 4 milioane de magiar, și nemultiamirea celorlalte 11 milioane, Austriă înca numai cu baionetele va potă sustiené pacea internă, era fatia cu alte poteri, care și-ascutu dintii supra ei, se va potă asemăna Turciei, era în astfel de pusetiune a Austriei, despare poterea, razimul Ungariei, și a nume a națiunii magiare.

2) Adeverat e, că noi nu suntem bine cunoscuți cu diplomatia, din principiul curților domnitore (care altcum de astăzi pe mane se schimba, sentiul onorei în unele locuri aterna de la ajunsul scopu) nu potum deduce veri o consecință: dară din fapte complinite, din principiul aceloră potum argumenta la cele, ce se potă întempla.

Napoleone I. cu 50 de ani înainte a spus că în Europa se va domni principiul democrației naționalităților; se va închina Russiei. Napoleone III în cuventul de tron țienutu estimpu amintescă că din principiul acelu trebuie dedusu războiul între Austriă și Italiă precum și între Borussia și Austriă, dice mai departe, că timpul e aproape, când naționalitățile se vor consolidă. Luandu bine în socotintă principiile acestea, națiunea magiară, se aiba ori-ce solidaritate cu Austriă, potă-va candă impedeă principiul Europei fără multiamirea poporaloră conlocitorie? Neci cândă, dară va potă aduce imperiul în perplesitate, care retragendu ce a datu, era va consolidă unitatea imperiului, din contra, magiarii pentru totdeauna și vor perde aplicarea poporaloră de a se înfrăți cu ei, vor perde totu crediamentul, care de la a. 1861 și altcum se clatina.

Aceia ce s'a spus acă mai susu, recunoscu înșiși magiarii, și anume br. Eötvös ministrul în vorbirea sa d'în ședința de la 21 martiu în obiectul afacerilor comune recunoscu, că în sustinerea poterii Austriei e basata speranța de a se potă sustiené înșiși pe sine în Europa, precum și C. Ghiczy în ședința din 22 martiu recunoscu, că poterea Austriei nu se potă sustiené, dacă poporatiunea nu e multiamită, dară amendoi, precum toti ma-

giarii se întielegu numai pre sine, cași cum afară de magiar, alte popore nu ar existe, cași cum toate poporale ar senti o fericeire, dară numai ei magiarii vor fi multiamiti.

Nu e de crediutu, că magiarii nu se vor convinge, că numai multiamirea naționalităților pre basă egală îndreptării potă tiené imperiul în putere, și potă scuti țera de invasiuni, și de amestecul poterilor straine în tocmă, precum acumă se mesteca în uestiunea orientala, și suatuescu pe turcu se ceda provinci în favoarea grecilor din punctu de vedere religiosu mane poimane alte provincii d'în punctu de vedere naționalu sol.

Pre langa egală îndreptare a naționalităților, limbă și națiunea magiară ar perde, ce e dreptu, din estensivitate, dară în intensivitate nu ar suferi scadere, era din contra eventualitățile, care din nemultiamirea poporaloră potă veni, vor cantă „circumdede” și intensiunii și estensiunii limbii magiare.

Sunt mai multe momente, care s'ar potă aduce pentru încrederea în ministerul magiaru, dară cele insirate înca sunt de ajunsu, și io tare credu că guvernul magiaru în scurtu se va convinge despre lipsă egală îndreptării, despre multiamirea tuturor naționalităților spre conservarea sa proprie, care numai pe calea perfecte egalități naționale o vor castigă.

Se atingem și portarea unor individi. Multi au fost de parere, că se îmbracău vestimentu de doliu, se plengem, când alții, dacă potum crede unii coșepundinte din Buteni în „Alföld,” judele cercualu R. au adunat publicul, ca se-și potă areta bucuria, și l'a îndemnatu se țienă „Te Deum” pentru restituită constituțiune. Unii sunt de parere, că întielegintă se se lupte, ca se fie cati mai multi romani aplicati, când alții suatuescu retragero mai bine, și activitatea se nusestinda mai departe de câtă numai se demustrăm nemultiamire, dară de posturi politice se ne ferim, căci ca atari vom fi instrumente orbe în efectuarea despusetiunilor asupritorie mai vertozu acumă până guvernatorii ungari înca n'au petrunsu bine situațiunea imperiului, care pretinde solidaritatea naționalităților.

Langa Aradu în aprilu.

Betranu.

Pesta 18 aprilu.

(†) În presente atentiunea țerei e îndreptată asupra miscărilor de reconstruire în comitate, puțin scim înse despre acele miscări, cu toate că forțe ne-aru interesă mai alesu pro noi romani pentru ca toti în toate partile se fim condusi totu de unu spirit, totu de aceleși inteniuni, fără de cari nu potum spera rezultatu favoritoriu causei naționale, care mai alesu acă trebuie luata în consideratiune. — Magiarii desbatu acesta cestiune cu toată aderintă fatia cu naționalitatea loră și intru interesulu loră dau informatiuni comitetelor alegatorie pentru ca se se alăga dirigatori mai alesu de aceia, cari sunt cunoscuți de ageri luptatori pentru causă loră, — asemenea aru trebu, și trebuie se facem și noi romani, căci dacă nu ne vom ingrigi noi în sine de causă noastră, de interesele națiunii noastre, indiesertu vom acceptă

de la alții, cari în casulu celă mai bunu concediuni pline de promisiuni frumoșe aplicati a ni face. — Nime nu doreșcă ferbinte contielegerea sincera a tuturor naționalităților conlocitorie de câtă cumă rimu noi, înca și romanulu celă mai cerbă la o „vorba buna” e gata a fi „frate” ori-cine, înse se veghiăm ca acea frățietate nu fie numai o mască prin care se ni se rădrepturile noastre.

Vediamur că în unele comitate romane s'a espresu bucuria fatia cu împregiurările nouă, — în Aradu pre cumă cetim în magiare unu ablegatu romanu s'a dechiarat și romanii se bucura de reînființarea comitatiei, — în comitatulu Carasiului era bucurie nu mai afla margine . . .

N'avem nimeca contra erumperei sentimentelor de bucurie, ma ne bucurăm și cândă vedem că și națiunea noastră are de bucurie, și dorim împreună să avem dăle mai serine după atate doreri îndelung suntem înse în orăsi-care uimire candă dimă că pe-aiți și pe colă romanii se bucură . . . de ce? — nu scim, — și acestă e o uimire noastră.

Se fim bine întielesi!

Cândă s'a înființat ministerul magiar noi ne-am pronunțat că romanii nu se bucură, nici a se pre tristă, — nu nici pentru ună, nici pentru altă nu au întemiate, — și atunci am cugetat la acele legile magiare ataca cele mai sante drepturi ale națiunii, — deci cine va fi și cugetat să se bucură? — dar nici n'am desperat nu vom desperă nici cândă, de oră-ce nu are acea firma convingere, că dacă acele legi vor întregi după egală îndreptare, nu potă se fie în vigore tempu îndelungatu, că nu sunt santiunate de — consentimăne majoritatei preponderante din țera.

Adeveru e că dărea a impoterniciutu ministeru ca se îndestulăscă naționalitățile pa dreptate și ecuitate, — dreptatea și ecuitate la noi în Ungariă nu se pre întiege după cum ar trebu se se întielega, — apăsător ministeru și până n' dău de astăzi totu îndă cu acele îndestuliri. Deci unde sunt că de bucurie? — Se ni-le spuna aceia cunoscu, căci noi în asta privința — suntem Toma!

Dobra 3 aprilu.

Pre onorate Dle redactoru! Ve rog binevoiti a comunică alaturatele două articole din tractulu Dobrii trimise barbatilor meritati de apărarea autonomiei națiunii patriei noastre.

Pre onor. Domnu Iosifu Hodosiu depăditel din Pesta din cottulu Zarandu.

Pre onorate Dle! Toate animile ard doru a ști rezultatulu șertei noastre în epocă acestă nouă, — toti stăm în cremeniti cu gea ce eveniminte vor a ne întimpină, vedem că naca noastră națională se adena de viforă fortune ce se radica din cândă în cândă, și unu momentu nu suntem linisciti, căci unde se aduc legi și asupra poporului

FOISIORA.

Stefanu celă Mare

și

Sahastrulu

(de Tăutul)

Dupa batalia de la Valea Alba
Unde Moldovenii fura biruiti,
Se retrage Ștefanu cu o căta slabă
De eroi, dar înse foarte obositi.

Căci dusmanii fura insutiti la numeru,
Și noroculu dieulu i-a fostu paresitu;
Mergeau Moldovenii purtandu pe-a loră umeru
Confratii de arme ce s'au fostu ranitu.

Ștefanu înainte pasiă n'cetă calare,
Cunjuratu de-aprodii ce l'a fostu scapatu
În a cea fatală di de la pierdiare,
Și eră eroulă foarte intristatu. —

Șe gandiă în sine, cum se scape oră
Țera lui iubita de slavii grea,

Și gandiudu acestea, plinu de lacromare,
Radică la ceriuri ochii și gemea. —

Gemea dicendu „Dămn! stău țerei mele,
De acum per-va, se va 'ntuneacă,
Moldovenii numai dile triste, rele
Avé-vor, strainii îi vor guvernă?”

Dar vrendu se-și mai veda mamă lui iubita,
Au apucatu drumulu spre Carpati intinsu,
La Némțiu la cetatea vechia, renumita,
Unde-atunci betranii toti s'au fostu inchisu. —

De aici în urma eră se se 'ntorea
Cu ostasii, care înca-i mai avea,
Ca ori între dusmani jertva se se facea,
Ori se-și scape țera, dacă va potă.

De pe zidulu negru buciumulă resuna
Semnalulu sosirei printiului cu-ai sei,
Pe parcane-alăga dămnă a lui muma,
Dar', vedindu pe Ștefanu au întrebatu „ce-i?”

„Te 'ntorci între ziduri, între noi aice,
„Se mori ca fricosulu, cum tu te-ai schimbatu,
„De Romanu simțire n'ai fiu neferice?
„Nu-i deschideti porța,” apoi a strigatu. —

„Nu vinu a me 'nchide între ziduri mama
Ci se te vedu înca, căci potă se moru.”

„O! eu nu ti-su mama, câtă oștea dusmană
Va fi pe pământulu care ilu adoru.” —

Deci rostindu acestea, în castelulu tare
Eroină intra, er' elu s'a 'ntornatu
La riulu de'n vale cu api limpediore,
Unde de-alui oște eră acceptatu. —

Cătra densă Domnulu dice, comandădia,
Ca se stringă omeni, ce va mai gasi,
Și c'o voce grava o imbarbatădia
Cumca pentru țera trebu a mori. —

„Cătu Dumnedieu santulu ni va dá viața,
Pentru densă numai noi se conlucrăm,
Dar' ve lasu aice până demanția,
Demanția aice toti se ne aflăm.” —

„Eu vreu a me duce într'acesta noapte
„La unu oră care pusnicu, ce traindu
„Între stanci, în codru, în senguretate,
„Pe Domnulu inchina, ceriulu adorandu. —

„Lui faptele mele vroescu a le spune,
„Căci multe potut' am a pecatu,

„Apoi santă lege, era ni impune:
„Că prin omu se potă a ne mantui. —

Dice printiulu Ștefanu aceste cuvinte,
Și pe calu-i negru, ageru și usioru,
Se aruncă alăga pe drumu înainte,
Ca cerbulu cu rană spre unu riusioru.

Ventulu, care-atunciă sufia cu turbare,
Trasnitele, plôia nemea-lu oprescu,
Se duce eroulu totu în fugă mare,
Impinsude-o potere de-unu indemnă cerosu.

În noptosulu codru, tocmai lang' o stanca,
I-si oprescu calulu de totu aspumatu;
De pe densulu iute sare, se arunca,
Pe spinare-lu bate, la ochi l'a frecatu. —

Apoi ilu anina de-o tulpina mare;
Capu-si desvelescu, cu respectu pasindu
Pe o cararusia cătra locu 'n care,
Daniulu Sahastrulu s'afă locuindu. —

Eră mișdiulu noptii, unei nopti cumplite,
Năgra ca infernulu, de umbre 'ncarcatu;
Stelele de nuori erau invelitate,
Îndaru ochii radie ar fi totu cautatu. —

tiunei romane, nu suntemu deplinu reprezentati.

Candu suntemu cu atat'a grigia, — totu deun'a suntemu in sperantia, ca sórele dreptatii pentru natiunna nóstra romana, inca n'au apusu.

In speranti'a nóstra vedemu ca nici nu ne insielamu, candu in diet'a din Pest'a unde este conchiamata si patri'a nóstra cu ablegatii sei, numai la actulu de incoronare alu Macstatii sale bunului nostru Imperatu si mare Principe, si candu in dieta se radica voci si in aducerea unoru schimbári in dreptulu autonomiei tieriei nóstro, — prè onorata Domni'a Ta esti acel'a carele areti prin documinte neresturnabile, ca Trnii'a este o tíera autonóma, si ablegatii ei nu sunt impoternicitii a luá mesure in afacerile, séu a duce legi pentru tíer'a loru in diet'a din Pest'a; — prè onorata Dta esti acel'a, carele ai sciutu aপর' caus'a nóstra, si nu Te-ai sfitu, ci, in audiulu tuturor'a cu vócea-Ti, ai aperatu aceea ce este mai vindecatiu pentru ranele nóstre, care vóce au strabatutu, nu numai murii acelu edeficiu din Pest'a, ci trecendu prin caminurile tuturor romanilor, au ajunsu preste munti si mari; in tóta Europ'a.

Implinindu o fapta asiá maretia si insulfetit de atat'a amóre patriotica si natiunala, — Ti urámu ca Domnedieulu dreptatii se Te inspire cu darulu seu celu santu, si se Te animeze ca totu-denun'a intru interesulu patriei si natiunei se poti radica versulu in aperarea dreptatii.

Nu poturamu trece cu vederea si a nu ni descoperi simtiemintele nóstre cele loiale catra prè onorata Dta, si a nu-Ti aretá bucuri'a ce o avemu cu toti, pana si celu din coliba tieranu strigandu: Se vicze deputatulu Hodosiu aপর'atoriuulu causei nóstre patriotice si natiunale.

Primesce prè onorate Dle ascurarile nóstre ce le nutrim cu aderintia si stima, de la Ai prè onoratei Domniei Vóstre devotati servi. Dobr'a 20 martiu 1867 st. v. (Urméza 60. subscrieri.)

Ilustritatei Sale Dlui Ilie Macelariu, deputatulu cercului merceurea la diet'a din Pest'a pentru incoronarea M. S. etc. etc.

Ilustrissime Domnule! Togmai in momentulu candu eramu a subscire una adresa de multiamire, pentru energie'a fapta prin radica-re cuventulu in limb'a strabuna in diet'a din Pest'a, — ne suprinse dechiaratiuna data presidiulu dietei pestane, prin care ai documentatu justele doriri nu numai a cerculu de alegere care Te-au alesu la susnumit'a dieta pentru actulu de incoronare a bunului nostru Imperatu si mare Principe alu Transilvaniei, — ci prin dechiaratiunca data ai documentatu, — ca totu poporulu romanescu din Trnii'a, nu este aplecatu nici decum, — ca despre patri'a loru strabuna se se aduca legi in diet'a pestana. Asié e!

Documentandu-se ca Ilustritatea Vóstra ca unulu aplecatu vócei monarcului, ca patriotu bunu si adeveratu romanu; ai implinitu o detorintia santa catra Imperatu patrie si natiune.

Noi, misicati de bucuria, ca Ilustritatea Vóstre ati aretatu in lumea intréga, precum: romanulu este dreptu si constantu drepturiloru castigate, — implinindu prin acést'a cele ce sunt

mai sacre doriri natiunale, — venimua-ti aduce simtiemintele cele mai loiale de recunoscentia si multiamire pentru sustienerea dreptulu nostru.

Cáci, ce avemu mai sumpu, de catu patri'a si natiunca?

Primesce, Ilustrissime, devotatiunile cele mai cordiale — de la accia, cari au asemonea simtieminte — spre aperarea patriei si a natiunei, — pre langa care cu totu respectulu suntemu. Ai Ilustritatei Vóstre plecati servi. Dobr'a, Cottulu Hunedórei 30 martiu 1867 st. v.

(Urméza 60 subscrieri.)

Romania.

Proiectu de lege

asupra organizarei armatei romane.

Art. 1. Armata se va compune:

- Din armata permanenta cu rezerv'a ei.
- Din militii.
- Din glóte.

Art. 2. Totu romanulu s'au impamentenitulu romanu in stare de a portá arm'a, trebuie se faca parte din armata, de la verst'a de 20 si pina la 40 ani, impliniti.

Art. 3. Accia pe care sortiulu i-a otaritu a intrá in armata permanenta voru servi in:

a) *Infanteria*: síése ani in armata permanenta, din care

patru ani subu arme, si doi in rezerv'a corpuriloru de infanteria.

Sése ani in corpurile militiiloru.

Optu ani in corpurile glóteloru.

b) *Cavaleria*: patru ani in armata permanenta sub arme.

Optu ani in corpurile de cavalerie ale militiiloru.

Optu ani in corpurile glóteloru.

c) *Artileria*, geniu, trenu, flotila si trupe de administratie.

Patru ani in armata permanenta sub arme.

Optu ani in rezerv'a acestoru corpuri.

Optu ani in glóte.

Art. 4. Militii'a este dara compusa nu mai din corpuri de trupe de infanterie si de cavalerie.

Art. 5. Corpurile glóteloru se compunu din toti ómenii cari au implinitu verst'a de 32 ani, fara deosebire de arma din care au facutu parte.

Art. 6. Corpurile glóteloru nu suntu de catu corpuri de trupe pe josu.

Art. 7. Tinerii pe care sortiulu nu i-a chiamatu in armata permanenta, voru face parte din rezerv'a infanteriei, pana la verst'a de 26 ani impliniti. Ei voru trece in urma in corpurile de infanterie ale militiei pana la verst'a de 32 ani; de la 32 ani si pana la 40, voru face parte din corpurile glóteloru.

Art. 8. In limpu de pace, trecerea ómeniloru dintr'o parte a armatei intr'alta, se face la verst'a ficsata prin lege.

Pentru corpurile ce suntu in campania, acésta trecere este subordonata trebuinteloru momentale.

Art. 9. Contingentulu anualu, va fi egalu cu a patri'a parte din efectivulu ficsatu prin ca-

drele armatei permanente sub arme, plus diece ómeni, de fie care companie, escadronu séu baterie, pentru perderile anului trecutu. Ómenii otariti astfelu ca suplimentu alu contingentulu, dara de cari nu va fi fostu trebuintia pentru a implini golurile in decursulu unui anu, trecu d'a dreptulu in rezerv'a infanteriei, si la verst'a ficsata de lege, in corpurile de infanterie ale militiei si acelea ale glóteloru.

Art. 10. Cifr'a contingentulu, calculata dupa principiulu Art. 9, va fi ficsata prin legea compositiei cadreloru armatei permanente sub arme.

Art. 11. Corpurile de trupa ale militiiloru si glóteloru, suntu o parte a armatei si destinate a fi intrunite in timpu de resbelu cu corpurile armatei permanente a impartesi cu densele pericolile si glori'a apararoi tieriei.

Art. 12. Marca misiune a acestoru corpuri cere ca instructiunea loru militara se fie nu numai ne inoetatu intretinuta, dara si ca exercitiulu loru, se cuprinda totu ce este necesariu spre a ajunge la acelu scopu.

Art. 13. Ori ce concentrare alt'a, afara din accia pentru exercitiuri periodice, nu se póte face de catu in virtutea unui decretu princiaru.

Art. 14. Ómenii din reserva de tóte armele, si care voru fi esitu din corpurile de trupa nu voru fi adunati pentru exercitiu de catu dupa 26 ani impliniti.

Reservele artilerii, genului, flotilei, trenulu si trupeloru de administratie voru luá parte dupa 26 ani impliniti, la exercitiurile cele mari periodice ale corpuriloru din care au facutu parte.

Art. 15. Reservele nu vor poté fi chiamate de catu in casu de turburari séu resbelu si numai in virtutea unui decretu domnescu.

Art. 16. Ori ce soldatu din reserva care au trecutu verst'a de 26 ani fie soldatu din militie séu din glóte, este obligatu a se presentá la exercitiurile periodice, candu este chematu.

Nici unu soldatu si in nici intr'unu casu, nu va poté fi dispensatu in timpu de duoi ani consecutivi, de aceste exercitiuri.

Art. 17. Pentru a inlesni pe catu se va poté exercitiurile anuale, cum si organizarea si administrarea interióra a corpuriloru de militie si de glóte, teritoriulu romanu va fi impartitu in atatea circoscriptii teritoriale de recrutare, egale in populatie, cate regimente suntu de infanterie in armata permanenta.

Art. 18. Fie-care corpu de trupa nu va primi recrutii sei de catu din aceiasi circoscriptie.

Art. 19. Circoscriptiile teritoriale ale regimentelor de infanterie, voru fi impartite in subcircoscriptii teritoriale de batalióne, acestea in cercuri de companie.

Art. 20. Cercurile de companie voru fi totu d'aun' plese intregi, pentru ca o companie se nu fie nici o data in relatiuni oficiale mai multu de catu cu o singura plésa.

Art. 21. Regimentele de cavalerie nu au circoscriptii de recrutare deosebite, dar in fie care circoscriptie teritoriala de batalionu este cuprinsa si unu escadronu de cavalerie.

Art. 22. Pentru recrutarea corpuriloru celoru-altu arme, fie-care circoscriptie terito-

riala de batalionu, va da pe fie-care anu numerulu de ómeii necesari acestoru corpuri, esto bine intielesu ca aceste corpuri voru fi impartite de o potriua la tóte circoscriptiile de batalióne.

Art. 23. Corpurile de militie, precumu si acelea ale glóteloru, voru avé aceiasi organizare ca si corpurile din armata de linie.

Art. 24. Cadrele soldate ale batalióneloru de militie, facu parte din armata permanenta sub arme, si ómenii de trupe ce le compunu nu suntu incorporati in companiile séu escadrónele corpuriloru de militie de catu in timpu de resbelu.

Art. 25. Cadrele soldate ale batalióneloru de militie, arsenalele, magazinele de mare si de micu echipamentu, si de imbracaminte, pentru militie si glóte, voru fi pe catu va stá prin potintia in centru circoscriptiei teritoriale a batalionulu.

Art. 26. Cadrele, au ca misiune speciala, tinerea registreloru si controlorulu militiei si glóteloru, si intretinerea in stare buna de serviciu, a efectelor de imbracaminte, echipamentu si armamentu.

Art. 27. In timpu de pace afara de casulu de adunare, nici unu individu facandu parte din glóta nu va avé solda; tóte afacerile atingátore de aceste corpuri, voru fi dirijéte de statu-majorulu batalióneloru de militie.

Art. 28. Corpurile de militie si de glóte, voru fi in casu de adunare soldate, echipate si imbracate si armate de statu, in tocmai ca trupele de linie.

Art. 29. Corpurile de militie si de glóte intra impreuna cu corpurile din armata de linie, in compositia mariloru unitati tactice formate in timpu de resbelu.

Art. 30. O lege asupra recrutarei va specificá casurile de scutire si dispensa.

Art. 31. Essonerarea este desfiintata.

Art. 32. Granicerii si dorobantii suntu si remanu suprimati.

Serviciulu loru se va indeplini de unu corpu de duanieri si altulu de gendarmi, a caror'a organizare va face obiectulu unei legi speciale.

Art. 33. Acésta lege va fi pusa in aplicare de la 1-iu ianuariu alu anului care urméza promulgarea sa; ea nu póte fi retroactiva; nu privesce prin urmare de catu pe Romani, care la epoca promulgarii n'au trasu inca la sorti.

Ministru de resbelu, Gherghel.

„Romanulu.“

„Trompet'a Carpatiloru“ de domineca 2/14 aprile ni aduce urmatóricile:

Eri, pre la amédia Mari'a Sa Principele Serbiei intrá in capital'a nóstra in trasura deschisa, la drépt'a Mariei Sale Domnitorulu Romaniloru.

Mari'a Sa Principele Mihaelu Obrenovici, intorcendu-se de la Constantinopole, a binevoitu se viziteze si pre amicii sei vecini, cu cari Serbiei nici-odata nu au avutu de catu buna vecinetate si amicia cordiale. Duoi ajutoranti domnesci si postilionulu particularu alu Mariei Sale Domnitorulu Romaniloru a fostu tramisi

Din'aintea unei usio se opresce
Eroulu Moldovei de pietate plinu;
Udele lui plete elu le netediesce,
Si ndreptandu-si hain'a lasa unu suspinu.

Ét' acelu pe care ca se-lu umilésca,
N'au potutu monarchii estui latu pamentu,
Éta cà pe-unu pusnicu vine se gasésca,
Prin elu ca se chiamo ajutorulu santu. —

Vine ca se-i céra suaturi, mangaiere;
Lui i-se prosterne, plangendu prin suspinu,
Secte cuviosel voi aveti potere,
Cáci asiá vroita tatalu celu divinu. —

Bietulu omu potere v'a datu vóan mana,
Candu revine 'n lume marturi ca se-i fiti,
Si'n a lui vietia plecandu spre tierana,
Pana la mormenturi voi se-lu insociti.

Miediulu celu de nópte pe pusnicu tredise,
Candel'a si-aprinse in pescerea sa,
La acésta vreme, elu obicinuisce
Ca se se descepte spre a se rogá. —

Din naintea unei simple cruci de tisa
Genunchiatu ermitulu in ruga veghiá

Pe-o masutia mica o carte deschisa
Standu, in ea adese ochii atintiá. —

Barb'a lui cea alba, pletele-i rarite,
Uscativ'a-i fatia, respeptu insulfá;
De veghiári nopturne erau obosito
Genele-i betrane, man'a-i tremurá. —

Printiu'n usia bate, pusniculu respunde:
„Cine-i?!“ „Eu parinte, eu la tine vinu.“ —
„Mai ascépta inca, ffi tu ori de unde!“ —
„Ahl te rogu deschide-mi, de durere-su plinu.“

Dupa acceptare, dupa rogaminte,
Vediendu cà ermitulu stá totu neclintitu,
Printiulu renoesce: „deschide-mi parinte,
Cà suntu Domnulu Stefanu, astadi biruitu.“

Nu tu Domnulu Stefanu, ffi macaru ori-oine
Chiar monarchulu lumei, acum nu-lu primescu.
Ascépta! Ascépta! sant'a-mi rogatiune
Mai antaiu de tóte se mi-o sevársiescu. —

Si omulu acel'a ce nu erá in stare
Se-lu oprésca ziduri, cetáti de granitu,
La aceste vórbé stá in nemiscare
Langa usiúsióra unui bietu ermitu. —

Pe o pétra rece apoi se asiédia,
Inim'a in pieptu-i bate suspinandu,
Fruntea-i intristata pe mani ca se-i cadia
Lasa, si'n tacere eugetá gemendu:

Ce-i in asta lume vietia si marirea?
Si ce-i óre omulu? . . . Umbre tóte suntu!
Vietia e o munca, glori'a lucirea
Unu-i fulgeru, omulu . . . nemica, pamentu. —

Éca si sahastrulu usi'a i deschide,
Inlantru printiulu intra tremurandu,
In genunchi se pune, plansulu ilu petrunde,
Ambele lui mane la ceriu radieandu. —

„Ce-i acést'a printie, óre se cuvine
Unu-i crou mare astfelu de a fi?“
„Dusmanii stravira trupele romane,
Tíer'a-i la perire n'o potu mantu!“ —

„Nu te temo, Dómne, ceriulu ingrigesce,
Tíer'a ta iubita n'a peri neci cum,
Mergi te du indata unde-ti poruncesce,
Sacra detorintia, aibi curagi de-acum!“

Inse tu in urma spre recunoscentia,
Se inalti aice unu templu divinu;

In óstea romana si'n ceriu aibi credintia
Si vei soapá tíer'a de jugulu strainu.“ —

De'n pescere-afara rapede s'arunca,
Incaleó alérga ca invingatoriu;
Si'n diori s'aréta in taber'a-i mica,
Comanda plecarea c'unu glasu detunatoriu. —

Putini suntu la numeru, mic' adunatura
Ómenii lui Stefanu, inse nu-su fricosi
Cà-su romani si bravii juramentu facura,
Pentru Domnu si tíera se móra voiosi. —

Mergu cu pasiuri rapedi pe cai ne umbrate,
Pe campulu batafi la média se stringu,
S'arunca intro dusmani ca fere turbate,
Se lupta de'n sufletu pana ce-i infrangu. —

Domnulu Stefanu tíer'a vediend'o scapata,
De dusmani barbari, ce i-au biruitu,
Ca se se zidésca poruncel indata
Monastirea, care a fostu juruitu. —

O! multi ani in urma Daniulu betranulu
Fu in monastire staretiu asediatu;
Elu serbi altariulu, éra totu Romanulu
Pre celu Prè puternicu marindu l'a cantatu. —

spre a aduce pre Mari'a Sa Serba venindu de la Giurgiu.

Principele Mihaelu Obrenovici a trasu la palatul domnescu printre linie de soldati, in salve de tunuri si intre muzice.

Asera pre la 8 ore populatiunea serba, amestecata cu populatiunea romana in mare numeru, au mersu la palatu ca se faca urari de buna venire Mariei Sale Principei Serbiei.

Pre la 9 ore Mariele Loru Principele Serbiei si Domnitoriu Romanilor au onoratu reprezentatiunea pentru a doua ora a dramei Vorniculu Bucioacu, productiunea a d-lui Alessandrescu Urechia.

Principele Mihaelu Obrenovici este unulu dintre cei mai norociti suverani. Elu au adusu si a stabilitu, de 10 ani fara intrerumpere, pacea si cordialitatea intre Serbi; si, prin demnulu sau ministru Caraciani, omulu Serbiei, a sciutu se faca se prospere in tote felurile acestu poporu bravu si leale, renumitu pentru probitatea sa. Diece ani de candu Principele Mihaelu Obrenovici domnesce in amorul cetatenilor serbi si in stim'a Statelor straine; diece ani de candu Principele serbu fu chiamatu din Romania ca se se urce pre tronulu parintelui sau, liberatorulu Serbiei; preste diece ani Maria Sa serba se intorce prin tier'a ce-i a datu ospitalitate atatu de frateasca, ca se-i spuna ca chiamarea Serbiloru si sperantiele loru nu au fostu in vanu: ele au facutu egalea fericire si a Principelui serbu si a poporului serbu.

Principele Mihaelu Obrenovici, si a armatu mai antaiu poporulu, si apoi a cerutu evacuarca cetatiloru serbe de garnisonel turcesci, cerere contra tractatelor, pre care s'a grabitu, cu mare placere, se o primisca Maiestatea Sa Sultanulu dorindu inca se faca si cunoscutia in persoana a acestui leale Principe, care face Inaltiei Porti asemenea propuneri agreabili, convenabili si atestatore de buna amicia intre Mari'a Sa serba si Maiestatea Sa otomana.

Principele Mihaelu Obrenovici au avutu o primire de rege la Constantinopole, cu multe dovedi de amicia personale a Maiestatii Sale Sultanului; si a primitu si decoratiunea cea mare a Turciei in magnifice brilate.

Noi ne felicitamu de onorea ce a facutu capitalei nostre Mari'a Sa serba, si dorimu o buna amicia intre suveranulu romanu si suveranulu serbu, amici'a care dateza de secolu intre poporulu romanu si intre poporulu serbu.

Mari'a Sa serba intre cele-lalte fericiri ce au adusu, a datu si a stabilitu in Serbi'a este si aceea ca a curatitu totu Statulu serbu de gidani.

Ferica Serbie! suculu teu nu-lu voru suga Gidani! — Joui, la 29 martiu trecut, s'a respinsu in senatu mutarea Inaltiei curti de Cassatiune din Bucuresci la Iasi cu 32 voturi contra a 19.

Nu am voitu se prejudecamu lucrulu, nu am voitu se criticamu fapt'a inainte de sevarsirea ei.

Astadi, dupa sevarsirea faptei, venimu, cu totu respectulu convenitu unui asi' corpulu, se-i spunemu, in temeiulu libertatii constitutiunale de care ne bucuramu, ca, dupa parerea nostra, a facutu forte reu senatulu de a respinsu votulu adunarii deputatiloru in acesta mare si importante cestiune.

Judecandu cu anima si cu mintea, noi dicemu ca a facutu reu senatulu, pentru ca anim'a reclama in favorea Iasiloru, justitia reclama in favorea Iasiloru, si mintea nostra judeca ca in starea lucruriloru era neapertu se se indeplinisca cererea Iasiloru: stramutarea inaltiei curti de Cassatiune din Bucuresci la Iasi.

Acesta nedreptate si dupa noi, nematura gandire a maturiloru din senatu, pre langa reulu de care ne plangemu, a mai deschisu si drumulu unui altu reu: neintielegere, conflicte intre corpulu deputatiloru si intre corpulu senatoriloru, intre adunare si senatu.

Literariu

Bibliotecel si Museel comunale.

(Continuare.)

Cu timpulu si dupa midiloece, aceste musee ar trebui inavutate cu mustre de producte si cu modeluri de masini perfectionate din tote tierile Europei; astfelu ca agricultorulu si meseriasulu romanu se pota studia in natura pro-

gresurile realizata in dosebitele ramuri ale agriculturii si industriei.

Este bine si folositoru ca se avem museu de anticitati, de pictura, de sculptura si altele; inse se fimu bine incredintati noi romanii care nu cam tinemu la interesele economice, ca si muscurile agricole si industriale nu voru fi mai putinu folositoare.

Gasise-va ore veri-unu omu influentu care se ia initiativa realizarii acestei institutiuni ce propunemu? Speramu si acceptamu ca in curundu d. d. ministrii ai instructiunii publice si alu Agriculturii si comerului se indiestreze Bucurescii si Iasii cu aceste stabilimente eminemente utile.

Acestea avemu de disu in privintia biblioteciloru si museelor comunale. Nu credemu ca ar fi nevoia se intramu in mai multe desvoltari, caci lucrulu este pre simplu si fie-care 'lu intielege. Remane acum se vedemu daca romanii voru tine a realisa nise propuneri pe care le facemu fiindu convinsi despre utilitatea loru. Mai credemu si speramu ca nu vom ave intristarea de a fi scrisu indaru aceste ronduri; credemu ca se voru gasi omeni de buna-vointia, cari voru tine a inestra patri'a loru cu nise institutiuni, a caror'a lipsa este un'a din numeroasele pedeci puse desvoltarii nostre morale, intelectuale si economice.

In acesta acceptare fie-ne ertatu a pune sub ochii acelor'a cari voru binevoi a citi cele scrise de noi, unu tablou despre starea Biblioteceloru in unele state a le Europei, si acest'a pentru a dovedi cata importantia se acorda in statele inaintate acestoru institutiuni:

bibliotece, tomuri tiparite, manuscripte		
Austri'a:	49	2,408.000
Franci'a:	343	5,009.000
Mare Brit.	34	1,771.423
Itali'a:	50	2,329.100
Portugalia:	7	276.000
Prusi'a:	53	2,040.450
Spania:	27	711.000
Elveti'a:	3	480.000

Negresitu ca numerulu cartiloru a sporitu de la 1848 in fie-care din aceste biblioteci pentru ca afara de esemplarile ce depunu autorii, pe fie-care anu se aloca sume insemnate pentru cumparatoarea de carti. Astfelu pentru bibliotec'a imperiala din Paris se inscrie pe fie-care anu in bugetu o suma de 86,000 de franci. Pentru bibliotecel din provincii municipalitatele inscriu pe fie-care anu o suma de 184,227 de franci pentru cumparatoarea de carti.

In comparatiune cu celu mai micu statu din Germani'a, noi avemu pre putine carti in Bibliotec'a nostra centrala, caci numerulu loru se urca la 30,000 volume. Si apoi ce sacrificiuri facem ca se sporimu numerulu cartiloru? Mai putinu de catu ar face unu particularu avutu pentru bibliotec'a sa. Bibliotec'a nostra are multe carti insemnate: inse trebuie se marturisimu ca este departe de a fi in curentu cu publicatiunile care aparu pe tota diu'a in dosebitele staturile ale Europei. Indaru ar caut'a cine-va intr'ansa atatea publicatiuni literare si sciintifice cu care se inavutiescu literaturile dosebitoloru state caci nu le gasesce. Pentru ce ore atat'a indiferinta candu este vorb'a de celu mai vitalu interesu alu Romaniei? Responde singuru iubite lectoru si roga pe Dumnedieu ca se si intorca privirile asupra-ne, caci pre am apucatu pe cai gresite.

Este timpulu, iubite lectoru, se intielegemu ca nu mai potemu merge cu nesciintia; ea ne va desorganisa statulu pentra ca din nenorocire nesciintia este pretenti'osa, v're se prefaca totu. Se ne silimu dar a ne lumina cu o ora mai inainte, si pentru acest'a se facemu scole si biblioteci in tote unghiurile tieri.

Lucrandu astfelu prin tote midiloecele pentru a radica nivelulu instructiunii seducatiunii nationale.

„Atenuelu romanu.“ P. S. Aurelianu.

VARIETATI

— Parastasu pentru Iovu Cresticiu. Aradu 15 apr. 1867. Parastasulu pentru odihn'a sufletesca a fie-iertatului nationalistu Iova Cresticiu s'a celebratu cu pompa in Siri'a la 13 aprilu a. e. asistandu la acestu actu funebru lu 7 preoti cu Reverendiss. D. protopresviteru de acolo in frunte. Cu tote ca era tempu frumosu si placutu, aptu spre radicarea pompei, — dintre Siriani putieni s'au infatisiatu, inse nu pentru ca dora nu l'ar fi iubitu pre fie-iertatulu

Cresticiu, ci pentru ca fiindu tergu mare la Pancota, si totdeodata di de lucru, cea mai mare parte a locuitoriloru tierani s'a indepartatu de a casa. Totu in acesta di s'a asediatu si crucea monumentala la mormentulu fie-iertatului cu asemenea pompa. Crucea e de marmore rosii si forte frumoasa, in adeveru demna de memori'a zelosulu nationalistu care si-a testatu tota averea sa asociatiunii romane, e demna totdeodata si de Asociatiunea nostra, carea i-a radica tu acestu monumentu. Corulu scolariloru romani merita tota laud'a, precum si serguinti'a invetiatoriului loru. Dupa finirea parastasului reprezentantii Direptiunii asociatiunii din Aradu, si alti ospeti din vecinatate, toti venira la casa ospitala a Rever. D. protopresviteru Popescu si a Dlui notariu Moldovanu. — Fie-i tierin'a usiora, dee-ne bunulu Ddiu multi romani zelosi, precum a fostu Iov'a Cresticiu! — Brutusi.

— Indreptare. In nr. 37 am aretatu parastasulu ce s'a tienutu pentru Georgiu Pop'a in comun'a Secusiju, precum ni se insciintiasc de acolo. Acum inse mai multi Secusigiani no recerca a indrepta ca in acea comuna, in d'ia de buna vestire nu s'a tienutu numitul parastasu, neci numit'a cuventare a. d. preotu localu, ci s'au intemplat alte cele ce nu-su menite pentru publicitate.

— Miscari municipale. Pre candu in unele locuri poporulu sta pre cugete cum acusi la restaurare se scape de oficialii actuali magiari si magiarisati, de la Bogiuru (cottulu Carasiului) ni scrie d. invetiatoriu I. Con. ca acolo judele cerculu d. Stef. Antonescu romanu do sentiaminte curatu nationali si-a castigatu popularitate mare, la poporu cu dreptatea si ingrigirea de comunc, la invetiatori deselinitu cu grigea pentru scole, in catu toti sunt gat'a a lucra pentru alegerea lui, si poftescu fratiloru din alte cerouri asemenea barbati de oficiali. — Se ni insemnamu acestu casu, e primulu in care unu invetiatoriu recunosec insusi ca s'a portatu grige pentru scola. Se speramu ca vor urma si altele.

— Necrologu. Juliu Delpiny proprietariulu si editorulu diurnalului „Zukunft“, dupa unu morbu de mai lungu timpulu, a repausatu in Domnulu in 17 aprilu, in alu 38 anu alu etatei. Repausatulu a dusu o vietia activa, si interesandu-se adese in folia sa si de sortea romaniloru, si-a castigatu simpatia barbatiloru nostri, desclinitu a celor'a cari l'au cunoscutu in persoana. Fie-i tierin'a usiora!

— Temnitia pentru detoria. Scimu catu de lungi sunt teoriile celor'a eari se pronuncia pentru si ale celor'a cari sunt contra intehisorei pentru detoria. Corpulu legelativu a Francei in siedinti'a din 15 l. e. a introdusu inchisorea, care (in casu daca celu detoriu nu nu pote plati pana fa 50 de franci tiene 2—20 de zile; 20—40 de zile pentru 50—100 de franci; 40—60 de zile, pentru 100—200 de franci si asi mai departe in proportiune. Cea mai lunga inchisore e de doi ani, daca sum'a pestrece 2000 de franci.

— Haynald fostulu episcopu rom. catolicu in Transilvani'a, acou arceiepiscopu de Cartagine, e denumitu de Maiest. Sa arceiepiscopu in Caloceca. — Din scaunulu eppescu din Trani'a, precum scimu, a fostu depusu pentru peccate politice, si astadi o archieppu. Elu pote dice cu unu publicistu boemu: Crima politica nu este ca cea civila, caci crim'a politica de astadi, pentru care individulu jace in temnitia, mane pote fi virtute pentru care lu vor port'a in triumfu.

— Sciri personali. Maiestatea Sa Imperatulu a primitu vinori la mediati in audiintia pe br. Soceeviciu locot. de maresialu si banu in Croati'a. — Fostulu guvernatoru alu Transilvaniei contele Crenneville, dupa ce acou e liberu de afacerile guvernului, va lua concediu si de la militia pentru mai lungu timpulu, avendu a-si restaura sanatatea. — Printiulu Georgiu Stirbei venindu din Nizza a trecut prin Viena catra Bucuresci.

— Cuvinte nesocotite. Diariulu „Debatte“ are o corespundintia din Blasiu in care se plange ca romanii ar impartasi pre unguri de o tratare rea, si aduce de es. ca unu domnu magiaru cu numele Covrig i s'au spartu ferestrele. Asemene casuri, dice numitul organu, se intempla in fati'a unui metropolitu romanu si a unui cleru romanu cultu. Risum, teneatis! Pare dupa cuvintele acelu organu ca metropolitulu si clerulu romanu si-ar ave detorintia se pazesca noptea casele magiariloru si magiarisa-

tiloru ca nu cumva atare voitoriu de reu (fie chiaru conatiunalu magiaru de alu loru) se li sparga ferestele; — ce mai cuvinte nesocotite! Din parte-ne am dori ca „Debatte“ se nu se lase a se amagi de atare corespundinte buna ora casi aci dandu-lu pe d. Covrig de magiaru, pre candu numele lui e ori-ce numai nu ungurescu, apoi d. Gans-Ludasi redactorulu dirigitu alu „Debatei“ scie pre bine ca numele ungresci de comunu trebuie se aiba cate unu „ai“ ori „y“ in fine pentru eufoni'a ung. asi d. e. daca cineva ca nemtiu s'a numitu Gans (gasca la nemti) demissionandu-si nationalitatea si luandu cea unguresca se dice Ludasi (gascariu la unguri.)

— Pentru pascele romano-cato-licefiindu tipografi'a inchisa cate-va zile, nr. ven. va aparé joi in locu de mercuri.

— Responsuri: Dlui Unu romanu la Logostu. Joculu de carti a judelui comunale si mustetiele judelui cercuale nu potu fi de interesu pentru publicu. Era cum- ca d. comite supr. are de cugetu a impli posturile cu consangeni sei, in asta privintia ar trebui se avemu macar diumetate de proba pentru intentiunile lui, ca numai pe faime nu ne potemu basa pentru a incepe o asi lungu combatere diarisica. Delocu ce vei pote constata ceva, ti vom deschide colonele cu multa placere.

Dlui XX la Pecica: Publicandu noi corespundintia din nr. tr. acest'a a dou'a si-perde interesulu, avendu totu acel'a-si cuprinsu numai cu alte cuvinte. Pentru lungel informatiuni private primesc multiamit'a mea si totodat'a spressiunea pareride reu pentru acele nentielegeri.

Dlui Besanu: Unde s'a tienutu acea cuventare? — Daca ai timpulu a complet'a studiile a supra datineloru vechie romene, ni-ar fi indemana o multime de opuri straine despre acestu obiectu.

Dlui P. Draga la A. Pe rondu, pana atunci ni mai trimite ce se potemu alege. Opulu Ti se va sped'a cu ale altor'a deodata.

Dlui B. la Turnu R: Ne vom interesa si de acelu articulu de comerciu.

Parintelui protop. Branu in Satu-Mare: Se trimite „Albiu“ gr. pentru societatea de lectura a juninei romane de acolo. Daca cumva societatea ar fi si inecatu acuma, atunci binevoiesca a ni retrimite folia.

Dlui Dem. Albu in K. Apathi (langa B. Bösör-mény) Abonamentulu din an. tr. nu-lu gasimu in protocolulu nostru, filu bunu intraba la posta. Noi ti spedamu folia precum doresci.

Dlui I. Grozescu in Pardani. Responsulu nostru a fostu esactu; in epistol'a ce am primit'o la 1 jan. ni ai trimisu 4 fl. v. a. ca abonamentu pe sem'a on. exponu T. Lapadatu din Sarcu, era pentru dta ai fostu abonatu in optobre pre 1/2 anu (opt.—mart.). Daca poftesci ti potemu pune la dispusitiune amendoue epistolea, spre convingere. —

— Burs'a e inchisa pentru serbatori.

Poesia poporala

BALADE

culose si corese

de

At. Marianu Marienescu.

Brosiur'a II.

a esitu de sub tipariu si contine 10 cole. D. Dr. Marienescu pre terenulu poesiei romane populare e mai cunoscutu de catu ca opulu lui se aiba lipsa de recomandatiune. In foisioarele acestui diariu au potutu vedé oo. cetitori frumseti'a baladeloru romane si s'au potutu convinge despre esactitatea cu care d. Marienescu procese in culegere, adaugendu la capetu si multe splicatiuni. Insemnamu numai ca opulu se afla de vendiare si la redactiunea „Albinei“ de unde se pote ave de adreptulu, séu prin colectanti nostri. Pretiulu unu esemplariu pentru Austri'a 60 cr. era pentru Romani'a 70 cr. intielegendu acel si portulu postalulu. Esemplariulu pre charti'a velina 1 fl. v. a. Acei dd. din Bucuresci cari dorescu a le ave aceste poesie, se potu adresa si acolo in locu la d. profesore Petru Popescu la gimnasiulu Lazaru.

Esemplarie multe nu s'au tiparitu la ce facemu atenti pre dd. cetitori cari cu respunderea pretiului vreu se aiba opulu.